

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Hemsida: www.uppvidingefagel.se

E-post: uppvidingefagel@gmail.com

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Våren/Sommaren 2018

Bidrag till tidningen skickas

per E-post eller brev till

Rolf Lilja, Sjösåsvägen 16,

363 41 BRAÅS

Nästa nummer

kommer ut hösten/vintern 2018

Sammanställning publicerade naturberättelser.

Jag började under 2010 leta efter äldre publicerade berättelser som beskrev dåtidens natur och djurliv i framför allt de östra delarna av länet. Först ut i höstnumret 2010 var en berättelse av Arvid Cube, konstnär som under en period bodde i Fröseke, dessutom berömd formgivare hos Nyman & Nyman Höganäs Keramik på 1930-talet. Berättelsen publicerades ursprungligen i "Djur och natur i Kronobergs län" år 1954, utgiven av Kronobergs Läns Naturvetenskapliga Förening. Titeln på artikeln var "En fågelexkursion i länets nordöstra hörn".

Det fortsatte i vårnumret 2011 med en berättelse av Ivar Solstrand, Nottebäck (en av initiativtagarna till restaureringen av Lilla sjö och byggandet av fågeltornet). Hans berättelse från början av 60-talet "Skydda vår natur" kan väl närmast ses som ett rop på hjälp. Det sorgliga är väl att berättelsen lika gärna kunde ha skrivits 2018. Visst, något har blivit bättre, det betade utsädet har försvunnit men fåglarna i jordbruket, ängsmarken

och barrskogen har fortfarande det svårt. Berättelsen publicerades ursprungligen i "Nottebäck-Granhults hembygdsbok" år 1965.

I höstnumret 2014 publicerades en berättelse av Carl Fries "Vid berguvenns bo i Smålandsskogen". Den skrevs ursprungligen 1932 och publicerades i "Natur i Småland" som utkom 1950. Carl Fries, zoolog och författare, hade

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	SIDA
Sammanställning publicerade naturberättelser	1
Jägaren och fåglarna i vårt län	2
Rödstjärten kommer en vecka tidigare jämfört med för 30 år sedan	7
Uppvidinge Fågelklubbs årsmöte 2018	9
Exkursionsrapporter 2017	
Orrspel på Horshaga fly	10
Från styrelsen	11
Kontakt- och adressuppgifter till styrelsen	12
Nytryck av klubbmärket	12

bl a förtroendeuppdrag som styrelseledamot i både Svenska Jägareförbundet och i Svenska Naturskyddsföreningen under 40-talet.

I vårnumret 2016 kom ytterligare en uppsats hämtad ur "Natur i Småland" från 1950. Titeln var "Ur svarta storkens historia i Småland" och skrevs av Edvard Wibeck, skoglig forskare och författare, född i Kållerstad i Jönköpings län. Även Wibeck var under en tid styrelseledamot av Svenska Naturskyddsföreningen och bl.a. redaktör för Sveriges natur 1935-38.

Som en fortsättning på detta tema följer här första delen ur en berättelse av Erik Kjellson, Hovmantorp publicerad i mitten av 60-talet i Svenska Jägareförbundets årsbok. Berättelsen ger en översikt av hur fågellivet, sett ur hans synvinkel, såg ut från 30-talet fram till 60-talet.

Jägaren och fåglarna i vårt län

De flesta jägare ha ett utpräglat intresse för naturen och sinnena öppna och vakna för allt vad där finnes, lever, växer och rör sig. Många äro också kunniga naturkännare. Jag har emellertid funnit, att det inte alltid är så helt med kunskaperna på sina håll, särskilt när det gäller våra fåglar.

Jägaren träffar oftare än andra människor på fåglar av alla möjliga arter. Han har så gott som ständigt fåglar inom syn- eller hörhåll, och han har stort nöje av att lyssna på och iaktta dem. Nöjet förhöjes, ju mer han lär känna dem och han känner tillfredställelse över, att snabbt kunna artbestämma dem. Han kan under jaktutövning många gånger

ha ledning och direkt nytta av att iakttaga fåglars rörelse eller lyssna på deras lock- eller varningsrop. Att lära sig känna till och skilja på olika fågelarter är rent av en jägares plikt. Hur skall han t.ex. annars våga skjuta på, vad han tror vara en sparvhök? Det kan ju vara en falk. Han måste kunna skilja den fridlysta skogsduvan från ringduvan o.s.v. Jag kommer i fortsättningen att tala litet i största allmänhet om de fåglar, vi träffa på här i vårt län och möjligen stanna vid en eller annan art. Att gå djupare in i ämnet skulle föra alldeles för långt. För den, som vill lära sig litet om fåglar, finnes numera utmärkta fågelböcker och planschverk, som både vad text och planscher beträffa äro utomordentligt instruktiva. Åtminstone en liten handbok om fåglar bör finnas i varje jägarhem. Syftet med denna min uppsats är just att söka stimulera intresset för fågelstudier.

Vi har i Kronobergs län omkring 120 arter häckande fåglar. Därav är ca. 40 stann- och strykfåglar och 80 flyttande. Som tillfälliga gäster ha vi ungefär 10 arter, som äro stann- eller strykfåglar i andra delar av landet, och ett svårbestämbart antal – något över 30 kanske – rena flyttfåglar, de flesta nordliga.

Individantalet har hos många arter gått ned, i vissa fall till ett kritiskt minimum. Det är dock fel att tro, att utvecklingen enbart går i den riktningen. I själva verket är det så, att vi på senare tid (senaste seklet) haft 30 arter fåglar, som visat tillbakagång, under det att 34 arter ökat och vidgat sitt utbredningsområde. Tyvärr finna vi bland de ökande så föga önskvärda arter som kråka, kaja, gråtrut och skrattnås.

Om fåglarnas systematik ha vetenskapsmännen haft delade meningar. Den indelning, jag här följer och som numera är den allmänt använda, bygger på inbördes släktskap, anatomiska grunder och särskilt på benens och fötternas byggnad. Den börjar med tättingarna. De flesta kråkfåglarna äro allbekanta. Vi ha alla svenska arter här utom lavskrikan, som är en norrlandsfågel.

Råkan, sällsynt men årlig. Foto: Thomas Hultquist

Råkan ha vi blott som tillfällig ehuro årlig gäst. Intressant är den sällsynta och fridlysta nötkråkan. Hon är stor som en kaja, vitprickig på mörkbrun bottenfärg med kraftig svart näbb, svarta vingar och stjärt, vitt ytterst på stjärten. Man kan få se den sökande nötter och ollon förflytta sig med mjukt fladdrande flykt bland hassel och ek.

Hela övriga massan av tättingar – i dagligt tal kallade småfåglar – utgöres av arter, som åtminstone inte i Sverige äro föremål för jakt i egentlig mening, men oavsett att de fylla sin viktiga plats i naturens hushållning, ge de liv åt landskapet och utan dem skulle våra marker te sig tystare, gråare, fattigare.

De tjusa oss med sina vackra färger: domherre, blåmes, steglits, sidenssvans; med sin sång: trastar, lärkor, sångare, bofink; eller blott och bart med sin nätta täckhet och älsklighet: ärlor, mesar, kungsfågel, rödhake. Vi falla i beundran inför svalornas snabba, mjuka flykt eller flugsnapparnas reaktionssnabbhet. Vi ha nöje av att iakttaga trädkryparen, där han klättrar i spiral uppåt stammarna el-

ler den pigga nötväcken, där hon med huvudet nedåt hoppar utför en grov ekgren, stenskvättan på sitt stenröse och buskskvättan på sin torra gren. Och nog har man roligt åt lilleputten gärdsmygen, där han som en råtta kilar in och ut genom ris och snår.

Där finnes underliga specialister som varfågeln och törnskatan, rovfåglar i miniatyr, som gömma undan av tillfälligt överflöd: en gräshoppa eller ollonborre,

genom att spetsa det på slånsnårets tornar.

Under väntan på upptaget vid jakt en senhöstdag har man nöje av att betrakta en flock grönsiskor, som vigt och behändigt undersöker alarnas kottar, eller av en skara stjärtmesar, små dunbollar med lång stjärt, som snabbt vittja träd efter träd, klängande ytterst på kvisarna. En flock korsnäbbar håller jägaren sällskap en vinterdag, då rävdrevet gått ur hörhåll och tiden börjar bli lång. De förråda sig genom sitt lock, genom frövingar, som sakta dala ner över snön, och genom en och annan neddunsande, tom kotte. Hanarna lysa vackert tegelröda där uppe i granarna. Följer man på jakt efter mink en å eller bäck, kan man

vid en fors få se en fågel sitta på en sten mitt i forsen. Man tar sig en omväg försiktigt dit och får se strömstaren på nära håll. Han är stor som en vanlig stare, men mera rund och samlad, mörkt svartbrun med stort, vitt frackbröst. Gång på gång dyker han och kommer ibland upp med någonting i näbben, en dykarbagge eller sländlarv. Han springer på botten, varvid han håller sig nere genom att gripa om småstenar och ojämnheter, och där det är djupare simmar han med vingarnas hjälp.

Stjärntmes, fantastisk byggmästare. Foto: Thomas Hultquist

Det vore kanske inte rätt att helt förbigå tättingarnas ofta högt utvecklade bo-byggnadskonst. Mästare i detta hänseende är stjärntmesen, som har ett närmast klotformat, helt övertäckt bo av mossa kamouflerande prytt med lavar och med ett runt ingångshål från sidan, samt rörsångaren, som bygger sin bokorg av gräsblad och strån upphängt mellan sträviga strån i någon bladvassens tätning. Hus- och ladusvalorna mura, och

så gör även nötväckan för att få ingångshålet till boet just lagom stort. Avvikande från de övriga gräver back-svalan en lång gång in till bokammaren i branten av ett grustag eller en strandbrink.

Bland de partåiga fåglarna ha vi hackspettarna, av vilka fyra äro vissa i länet; spillkråkan, gröngölingen samt stora och lilla hackspetten. De båda förstnämnda äro vanliga och kända av alla jägare. Den brokigt vackra stora hackspetten är heller inte ovanlig. Han kommer ofta till mesarnas talgbit på fågel-

bordet och äter gärna tallfrön ur kottarna. Han hämtar därvid kottarna en och en och klämmer fast dem i en särskilt utvald springa, under vilken det kan bli en bra hög med tilltufsade utätta kottar. Hans vitt hörbara trumvirvel på eftervintern är ett vårens förbud. Den lilla hackspetten är ej så vanlig. Han är orädd och både lätt och rolig att iakttaga.

Till de partåiga hör också göktytan, en underlig gråspräcklig, nästan reptilliknande fågel. Den är rätt trög och har en ovanlig förmåga och vana, utan att ändra ställning för övrigt, vrida huvud och hals nästan ett helt varv runt. Hon äter gärna myror. Sittande i bohålet ropar hon gällt och ihållande tyty-ty. Alla hackspettar och göktytan äro fridlysta.

Slutligen ha vi bland partåiga även göken, allom bekant. Hanen, som man

mest ser, är faktiskt både till storlek och till teckning rätt lik en sparvhök. Honan har rödbrunt bröstparti, och helt rödbruna exemplar äro ej ovanliga.

Det är förståeligt, om en jägare någon gång skjuter en gökhane i tro att det är en sparvhök. En enda blick på den skjutna fågeln med dess veka näbb och svaga, partåiga fötter bör genast ta honom ur den villfarelsen. Ändå händer det, att jägare komma med skjutna gökar för att få skottpengar. Detta är oförlåtligt och vittnar inte bara om okunnighet utan om en sådan jägares upprörande likgiltighet för den fågel, han med sitt skott dödat.

Piplärkor, ärlor och sångare äro de vanligaste fosterföräldrarna för gökungen. Allt tyder på, att en viss gökhona tämligen regelbundet placerar sina ägg hos samma art. Det är då lättare att förstå, varför gökäggen oftast äro värdfåglarnas ganska lika. Göken flyttar tidigt. De gamla fåglarna äro redan i juli borta, och de gökar man ser t. ex. vid andjaktstiden äro unga fåglar.

Till skärrfåglarna höra nattskärran och tornsvalan (som således ej hör till de egentliga svalorna). Nattskärrans surrljud ha väl alla hört. Under flyktlekar åstadkommer den också ett klatschande ljud genom att slå ihop vingarna ovan ryggen. Min åsikt är, att detta ljud blott åstadkommes av hanen, som i flykten lätt skiljes från honan genom en rundad vit fläck på vingen. Då nattskärran sätter sig i ett träd, sitter hon alltid längs efter en (grov) gren, ej tvärs över den. Mest sitter hon på marken, där hon också helt öppet lägger sina två ägg. Hennes skyddsfärg är så perfekt, att blott det stora, mörka ögat förräder henne, där hon ligger.

Ytterligare tre svenska arter hör till denna ordning: kungsfiskaren, blåkråkan och härfågeln, alla mycket sällsynta och fridlysta. Blåkråkan har dock upprepade gånger visat sig här i länet på senare tid, och härfågeln har jag själv en gång sett här. Den häckade då så pass nära som i Blekinge.

Ugglorna ha alltid intresserat och mystifierat. Vi ha minst fyra häckande arter i länet. I undantagsfall kan någon av de nordligaste arterna vintertid visa sig så långt söderut.

Kattugglan är givet vår allmännaste uggla och den mest kända. Hennes klevittande är ett höstläte, hoandet däremot ett vårlikt lockrop. En rätt utbredd vantro var, särskilt förr, att detta rop kom från – haren! Hur en så tokig tro kunnat uppstå är svårt att förstå, men folk voro rädda för mörkret förr och föga benägna att närmare utforska källorna för nattens ljud. Viltvårdaren har anledning hysa viss misstro till kattugglan, men utan tvivel gör hon nytta med sitt råttfångande.

Jag vill gärna i detta sammanhang komma med en sak, som inte bara rör fåglar: Jag tvivlar inte ett ögonblick på, att en del både fåglar och däggdjur göra nytta med att hålla efter råttor, möss och sorkar, men jag reagerar när man starkt överdriver betydelsen därav. Man hör gång efter annan röster höjas för att freda alla djur, som hålla efter de små gnagarna. Häromåret gick genom pressen ett yttrande av en jägmästare, som ville freda räven för den sakens skull. – Det är rent absurt att tänka sig, att rovdjuren skulle kunna reglera den oerhörda, ibland språngvis stegrade förökning som förekommer hos smågnagarna. Helt andra krafter – ofta nog sjukdomar och sjukliga förändringar (se

Kattuggla, den allmännaste ugglan. Foto: Thomas Hultquist

om stress i Svensk Jakt nr 1) – sätta spärr för deras expansion.

Hornugglan, litet mindre och smärtare än kattugglan, ökar här. Pärlugglan, knappt så stor som en duva, är ej vanlig i länet men ses årligen, och sparvugglan slutligen, obetydligt större än en domherre, ser man i varje fall sällan.

Förutsättningar finnas för att man ännu någon gång skulle kunna få se en viltlevande berguv i länet. Min far har i kanten av en fågelbok gjort följande anteckning om berguven:

”Häckade här intill 1878. – Hare, gräsand, kråka samt duvhök av mig iakttagna dödade av berguv. – Hanen lagt en lake i boet till de ännu ej kläckta äg-

gen sedan honan skjutits.”

Såväl uv som alla ugglor äro nu fridlysta.

Fortsättning följer nästa nummer

Rödstjärten kommer en vecka tidigare jämfört med för 30 år sedan

Under snart ett år har Artdatabanken presenterat analyser och nyheter under rubriken "Dagens Natur". Genom att använda databasen, där alla inrapporterade observationer finns, har man fått möjlighet att t.ex. jämföra flyttfåglars ankomsttider. I följande artikel har man tittat på rödstjärtens flyttning.

Liksom övriga tropikflyttare anländer rödstjärten numera tidigare än för 30 år sedan; i rödstjärtens fall ungefär åtta dagar tidigare. Antalet rödstjärtar ökar svagt i antal, enligt Svensk häckfågeltaxering.

Likt fyndbilden för trädpiplärka har förhållandevis många rödstjärtar rapporterats ovanligt tidigt på våren, om man räknar fynd tidigare än sju dagar före medeldatum – detta till skillnad från fyndbilden för buskskvätta, svartvit flugsnappare och lövsångare. Det finns mer än dubbelt så många "tidiga" fynd av trädpiplärka och rödstjärt jämfört med de andra tre arterna. Det ligger nära till hands att tro att många av de tidiga rödstjärtarna i själva verket rör sig om svarta rödstjärtar. Svart rödstjärt övervintrar i södra Europa och anländer betydligt tidigare än tropikflyttaren rödstjärt.

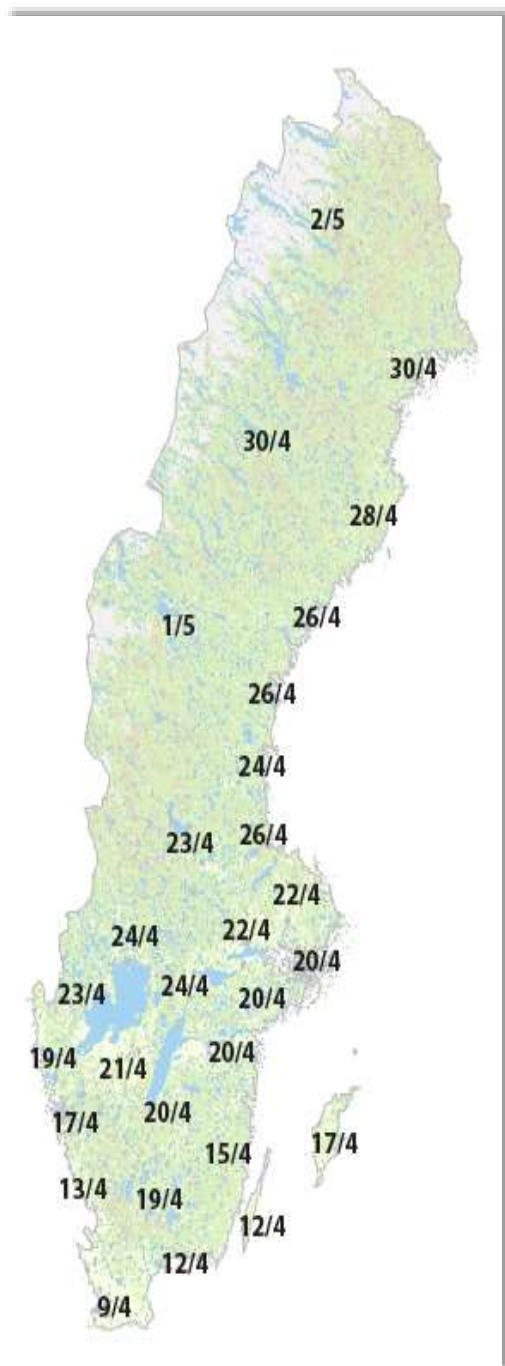
Avvikelsen 2017 från medelankomstdatum är betydligt större än för de andra arterna som anländer under samma tid. Sett över hela Sverige kom rödstjärten i

stort sett enligt medeldatum 2016, medan den var fyra dagar sen under den kalla våren 2017.

Liksom de övriga tropikflyttarna anländer rödstjärten numera tidigare än för 30 år sedan; i rödstjärtens fall ungefär åtta dagar tidigare. Enligt Naturvårdsverkets rapport "Populationstrender för fågelarter som häckar i Sverige" (2008) hade rödstjärten minskat med 50-79 % under en 30-årsperiod. Enligt data från Svensk häckfågeltaxering har antalet rödstjärtar ökat svagt under de senaste tio åren.

	Medeldatum (2007-2016)	Första obs 2017	Skillnad (dagar)	Första obs 2016	Skillnad (dagar)
Skåne	9 apr	6 apr	-3	11 apr	+2
Blekinge	12 apr	10 apr	-2	14 apr	+2
Kronoberg	19 apr	21 apr	+2	19 apr	0
Östra Småland	15 apr	13 apr	-2	14 apr	-1
Jönköping	20 apr	22 apr	+2	16 apr	-4
Öland	12 apr	8 apr	-4	13 apr	+1
Gotland	17 apr	24 apr	+7	14 apr	-3
Halland	13 apr	6 apr	-7	13 apr	0

Tabell 1. I tabellen visas rödstjärtens genomsnittliga ankomstdatum i SOF Birdlife:s rapportområden samt förstadatum för flyttande rödstjärtar åren 2016 och 2017.

Karta 1. Medeldatum för första observationen av rödstjärt per rapportområde åren 2008–2017, baserat på fakta från Artportalen.

Text: Johan Nilsson
Foto: Tomas Carlberg
Källor: Artportalen, Svensk Fågeltaxering

Uppvidinge Fågelklubbs årsmöte 2018

Sista söndagen i februari var det som vanligt dags för klubbens årsmöte. Fågelklubbs 32:a årsmöte hölls som vanligt i PRO-lokalen i Lenhovda, där 19 medlemmar hade mött upp. Till ordförande för mötet valdes Göran Carlsson och sekreterare Rolf Lilja.

Under mötesförhandlingarna omvaldes Göran till ordförande för kommande år liksom de styrelseledamöter som stod i tur att avgå.

Klubbens ekonomi är bra med nästan 44 000 kronor i kassan och årets resultat var drygt 5 800 kronor plus.

Efter mötesförhandlingarna blev det fika och lottförsäljning.

Som avslutning bildvisning och föredrag av Urban Rundström från Oskarshamn om sitt arbete med nattskärren. "Nattskärren, mörkets okända fågel" var det passande namnet på föredraget. På ett mycket intressant och spännande sätt fick vi en inblick i hans ringmärkningsarbete. Med fångstnät, bandspelare samt en pannlampa tillbringar han nästan alla vår- och sommarnätter i skogen efter det att nattskärorna anlänt. Han började ringmärka 2010 och har fram till 2017 märkt nästan 800 fåglar. Med så lång erfarenhet fick vi ta del av hans tips om tidsperiod, habitat och vid vilket väder det är mest troligt att nattskärorna spelar. För att ytterligare stimulera klubbens medlemmar att börja lyssna efter nattskärren, kommer vi i 2019 års vårnummer att presentera hans inventeringshandledning.

Föredragshållaren Urban Rundström avtackas av ordförande Göran Carlsson. Foto Istvan Csomortani

Orrspel på Horshaga fly

Intensiv spaning. Foto Ulf Arfvidsson

Fågelklubbens första planerade utflykt för året gick till Horshaga fly lördagen den 7 april. Våren hade blivit försenad och stigen till tornet gick till stor del på hård skarsnö. Vädret var dock bra med solsken, svag vind och några grader över nollan. Klubben ställde upp med Göran Carlsson, Rolf Lilja och Jonny Svensson som guider i tornet. Totalt kom omkring 17 personer på besök under den annonserade tiden. Många fågelobservationer kunde göras från tornet.

Tofsvipa, ljungpipare, trana, sånglärka, sångsvan, grågås, kanadagås, sädgås, varfågel, ringduva, koltrast, taltrast, dubbelt-rast, rödhake, talgoxe och förstås 12 st orre noterades. Det utlovade

orrspelet uteblev dock då orrtupparna inte verkade vara på spelhumör denna dag.

Ulf Arfvidsson

Sädgås, flera flockar sträckte under dagen. Foto: Thomas Hultquist

Från styrelsen

Detta år har vi fått många nya medlemmar, vilket är både glädjande och stimulerande för oss i styrelsen. Tyvärr har medlemsbladet blivit ordentligt försenat detta år. Eftersom arbetet sker ideellt kan det ibland bli perioder då man inte hinner med allt. Både nya och gamla medlemmar kan nu istället glädja sig åt att medlemsbladen kommer lite tätare än vanligt under en period framöver.

Vi har i klubben en maillista som används till att bl.a. skicka ut påminnelse om att en exkursion är på gång. Ibland får vi till klubben erbjudande om böcker eller dylikt som kan köpas till reducerat pris, vilket också vi kan vidarebefordra. Detta är med andra ord en snabbväg mellan medlemmarna och styrelsen. Många finns redan på listan men vill du kolla hur det är med just dig, ta då och titta på adressetiketten på denna försändelse. Har du en ring noterad uppe i vänstra hörnet betyder det att vi saknar din mailadress. Vill du vara med på listan, skicka ett mail till:
uppvidingefagel@gmail.com.

Som ni såg i artikeln om årsmötet hade vi 2017 inget Tjäderpris att dela ut. Detta beror med säkerhet inte på att det saknades kandidater, utan mer på att vi i styrelsen inte lyckades hitta någon. Vi skulle behöva er hjälp med att få förslag till pristagare. Tanken bakom priset är att visa vår uppskattning för en person

som med ideellt arbete och utan bidrag gör något för naturen, kanske främst med inriktning på fåglar. I år har vi fått in ett förslag men behöver flera så hör av dig om du vet någon som skulle passa.

Hur sköter vi oss i Uppvidinge Fågelklubb? Erbjuder vi dig det du vill ha? Känns exkursionsmålen lockande? Vi skulle behöva mer feedback från er. Kanske har du ett fantastiskt område i närheten av där du bor, som du gärna skulle vilja visa upp. Återigen, hör av er och tipsa oss om nya platser att besöka.

Helgen 3-4 november är det ett lämpligt tillfälle att ut och njuta av naturen och samtidigt notera alla fågelarter du ser. Denna helg är det traditionsenligt en tävling mellan alla lokalklubbar i Småland. Här gäller det antal arter, så gråsparv och kungsörn är lika viktiga. Räkningen pågår mellan 00.00 på lördag till 24.00 på söndag. För fågelklubben blir det sjuttonde året vi deltar. Förra året såg vi 60 olika arter, vilket tyvärr var det sämsta resultatet sedan 2007. Totalt, under alla år, har vi sett 110 olika arter i vårt verksamhetsområde så det finns goda möjligheter att förbättra fjolårets siffra. Det är inget krav på att vara ute ett visst antal timmar utan man kan notera fåglarna som ses under några timmars trädgårdsarbete, söndagspromenaden e. dyl. Det vi önskar är att du hör av dig till oss, senast söndag kväll, med resultatet. Du kan skicka via mail eller SMS.

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 363 41 BRAÅS

STYRELSE:

Ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14, 364 43 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-615 33

Mob 070-2321235

Vice ordförande: Love Eriksen

Bihult 1, 364 91 LENHOVDA

E-post: love.eriksen@hek.lu.se

Mob 073-1825031

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16, 363 41 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-307 16

Mob 0733-107595

Vice sekreterare: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24, 363 42 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-304 63

Mob 070-2705503

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 3, 364 31 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-715 25

Mob 076-1063668

Ledamot: Torbjörn Gustafsson

Holmahult Gården, 364 91 LENHOVDA

E-post: tg@globalnet.net

Tfn 0474-240 45

Mob 010-4716157

Ledamot: Staffan Jonasson

Voltgatan 2D, 380 42 MÅLERÅS

E-post: staffanirene@telia.com

Tfn 0481-312 36

Mob 070-6031236

REVISOR

Lars Wähämäki, Åsedavägen 11, 360 76 ÄLGHULT

MEDLEMSAVGIFT 2018

Över 20 år 60:- Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironr är 5649-6755

Nytryck av vårt klubbmärke

Sedan en tid tillbaka finns det nya klubbmärken för dig som är intresserad. Ett är i tyg och ett är en klisterdekal för exempelvis bilen. Du kan köpa det vid någon av våra aktiviteter eller genom vår kassör Jonny Svensson, tel. 076 106 36 68.

Priset är 20 kr för tygmärket och 10 kr för klistermärket.

För den som vill ha det hemsänt tillkommer porto.

Välkommen med din beställning!

